

...

A Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:

10.Gf.40.069/2025/4.

A felperes:

Felperes1

cím2

A felperes képviselője:

Mátés-Lányi Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Mátés-Lányi Ákos Dániel ügyvéd)

cím1

Az alperes:

Alperes1

cím4

Az alperes képviselője:

Bátki Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Bátki Zsolt Attila ügyvéd)

cím3

A per tárgya:

taggyűlési határozat felülvizsgálata

Az elsőfokú bíróság:

Budapest Környéki Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma:

2.G.40.196/2024/24.

A fellebbezést benyújtó fél:

alperes

Í t é l e t

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatja és a keresetet elutasítja;

kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 218.000 (Kétszáztizennyolcezer) forint első- és másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A Budapest Környéki Törvényszék (a továbbiakban: elsőfokú bíróság) ítéletével az alperes határozatszám számú taggyűlési határozatát hatályon kívül helyezte. Kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 112.200 forint perköltséget.

[2] A határozata indokolásában megállapította, hogy a felperes a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 3:35. §-ának megfelelően, az alperes tagjaként, a Ptk. 3:36. § (1) bekezdése szerinti határidőben indított keresetet.

[3] Elfogadta szakértői igazságügyi nyelvész szakértő (magán)szakvéleményének a megállapítását, amely szerint az alperes társasági szerződésének 2024. május 17. napjáig hatályos 12.6. pontja két különböző módon értelmezhető. Emellett megállapította azt is, hogy az adott pozícióra való jelölést követően a taggyűlés nem választhat a két funkció közül, a jelölő tag tudja megítélni, hogy az általa jelölt személy melyik funkció betöltésére alkalmas.

[4] Álláspontja szerint ezt a Fővárosi Ítéltábla 16.Gf.40.079/2024/4. számú ítéletének megállapításai is alátámasztják.

[5] Ezekből idézve rögzítette, hogy a társasági szerződés rendelkezésének értelmezése körében jelentőséget tulajdonított annak is, hogy többi 25% mértékű szavazati joggal rendelkező tag nincs elzárva attól, hogy további személyeket jelöljenek erre a pozícióra, mivel a vezető tisztségviselők száma egyidejűleg elérheti a négy főt. A Ptk. 3:109. § (2) bekezdése szerint a gazdasági társaság legfőbb szervének a feladata a társaság alapvető üzleti és személyi kérdéseiben való döntéshozatal, azonban a tagok az alperes társasági szerződésében ettől eltértek, ezért a társasági szerződés 12.6. pontjának a rendelkezése nem sérti a Ptk. 3:4. § (3) bekezdésében foglaltakat. Mindezek alapján a társasági szerződés 12.6. pontja szerint a szerződő felek akként határoztak, hogy a legalább 25% mértékű szavazati joggal rendelkező tag jogosult az egyik vezető tisztségviselő személyét jelölés útján meghatározni.

[6] A Ptk. 3:102. § (3) bekezdésében és a BH2019. 305. számú eseti döntésben foglaltakra hivatkozással megállapította, hogy a társasági szerződés 2024. május 17. napjáig hatályos 12.6. pontja azt a jogot biztosította valamennyi tag számára, hogy a tag által jelölt személy a tag által jelölt pozícióba kerüljön megválasztásra. Ehhez képest a társasági szerződés perben támadott határozattal történt módosítása a jelölő tagnak ezt a jogát csorbítja, mivel a módosítás következtében a taggyűlés a tag szándékától eltérően is dönthet, míg korábban ez az eltérés nem volt megengedett.

[7] Mindezekre tekintettel a Ptk. 3:102. § (3) bekezdése szerint a legfőbb szerv egyhangú határozatára lett volna szükség a társasági szerződés módosításához, amely nem történt meg, ezért a Ptk. 3:102. § (3) bekezdésébe ütköző taggyűlési határozatot a Ptk. 3:37. §-a alapján hatályon kívül helyezte.

[8] Jogkérdésben kellett döntenie, amelyre figyelemmel a felek (helyesen: az alperes ügyvezetőinek) indítványozott meghallgatását mellőzte.

[9] Az ítélet ellen az alperes fellebbezett, amelyben kérte elsődlegesen a megváltoztatását és a kereset elutasítását, másodlagosan a hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását a kizárási kérelmének helyt adás mellett, továbbá az első- és másodfokú perköltsége megfizetésére kötelezést is.

[10] Arra hivatkozott, hogy az első fokon eljáró bíró a korábbi, a Budapest Környéki Törvényszék előtt 2.G.40.244/2023. számon folyamatban volt perben a társasági szerződésnek ezt a rendelkezését már értelmezte, így a jelen perben megtámadott határozat tartalma az elsőfokú bíróság számára eleve elfogultsággal jár, a bíró ugyanis nyilván lojális lesz a saját korábbi döntéséhez, tehát olyan objektív ellentét áll fenn, amely miatt a kizárási kérelmének helyt kellett volna adni az elsőfokú eljárásban. Álláspontja szerint az összeférhetetlenség objektív és a pártatlanság sérelmével jár, amely az ítélet érdemére kihatott.

[11] Az előzmények ismertetése körében előadta, hogy a társasági szerződés 12.6. pontja a tagoknak az e rendelkezés megfogalmazásakor szándéka szerint akként értelmezendő, hogy a vezető tisztségviselő vagy tanácsadó testületi tag megválasztásának joga a taggyűlést változatlanul megilleti. Hivatkozott arra, hogy a társaság 3, összesen 75% mértékű szavazati arányt képviselő tagjának a per során csatolt nyilatkozata alátámasztja ennek az értelmezésnek a helytállóságát. Mivel a társasági szerződés e rendelkezésének a megfogalmazásakor a szándék törvényes képviselői tanácsadó testületi pozícióba helyezése volt, értelmetlen is lenne olyan jelentést tulajdonítani a társasági szerződésnek, amelynél fogva ez keresztülhúzható a tanácsadó testületi tag újbóli ügyvezetőnek jelölésével. E körben megjegyezte azt is, hogy a társasági szerződés kizárja a tag kizárásának kezdeményezését is, így nincs jogorvoslati lehetőség a társaság érdekeit sértő taggal szemben.

[12] A perben támadott taggyűlési határozat célja a szöveg jelentésének egyértelműsítése volt, annak kimondása, hogy a „vagy” szó vagylagosságot jelent, mint ezt a 2024. május 17-i taggyűlési jegyzőkönyvben tett nyilatkozatok is alátámasztják, csakúgy, mint a perben csatolt magánszakértői vélemény, amely nyelvi pontatlanságot állapított meg. A támadott határozat tehát nem változtatta meg a 12.6. pontot, hanem a pontatlanságból eredő jogbizonytalanság kiküszöbölése érdekében egyértelműsítette a taggyűlés eljárásának folyamatát.

[13] Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság nem vette figyelembe a tagok szándékára tett, bizonyított tényállítást a társasági szerződés 12.6. pontjának értelmezése során. Az elsőfokú bíróság szövegértelmezése ellentétben áll a magánszakértői vélemény megállapításával is, amely szerint mindkét értelmezés helyes lehet. A két, azonos súlyú jelentéstartalom közül ugyanakkor az általa állított jelentést a rendszertani, történeti és teleologikus értelmezés is alátámasztja.

[14] Hivatkozott arra is, hogy amennyiben az elsőfokú bíróság értelmezése lenne helytálló, úgy teljesen alkalmatlan vagy megbízhatatlan személyt is jelölni lehetne ügyvezetői pozícióra, amely ellentétben áll a felelős vállalatvezetés elvével és a gazdasági társaságok törvényi céljával is. Ebben az esetben értelmetlenné válna az ügyvezető választás intézménye, a taggyűlésnek tényleges választási jogosultsága nem lenne, hanem az ügyvezető kinevezése delegálással történne, amely „a Ptk. társasági jogi rendelkezéseinek megsértése”.

[15] Mindebből következően a felperes keresetével védeni kívánt jog nem kisebbségi jog, hanem nyelvi és jogbizonytalanságból eredő visszaélési lehetőség. Nem jogszerű az az értelmezés, amelynek megfelelően egy 25% mértékű szavazattal rendelkező tag a 75% mértékű szavazati arányt képviselő többséggel szemben is érvényesíthesse az indítványát.

[16] Kérte a jogorvoslati eljárásban az általa korábban is meghallgatni kért tag1 és tanú tanúkénti meghallgatását.

[17] A felperes fellebbezési ellenkérelmében – annak tartalma szerint – az ítélet helybenhagyását kérte.

[18] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság az alperes társasági szerződésének 12.6. pontját helytállóan értelmezte és helyesen állapította meg, hogy a társasági szerződés módosítása a jelölő tag korábban fennállt jogát az eltérés lehetőségével csorbítja, így a nem egyhangú többséggel történt határozathozatal a Ptk. 3:102. § (3) bekezdésébe ütközik.

[19] Álláspontja szerint az alperes által hivatkozott magánszakértői vélemény a per eldöntése szempontjából irreleváns, ugyanis annak megítélése jogkérdés.

[20] Az alperes állításával szemben a Ptk. nem ismeri a határozathozatalnál a pontosítás vagy egyértelművé tétel fogalmát, amennyiben pedig a feleknek mégis ilyen szándékuk lett volna, a kérdéses rendelkezést a jelenlévő tagok egyhangú határozatával fogadhatták volna el. A magánszakértői vélemény nem alapoz meg indokot az egyhangúság mellőzésére. Az alperes érvelésének elfogadása esetén pontosításra hivatkozással a társasági szerződés bármely rendelkezése módosítható lenne az egyhangúság követelményének megsértésével.

[21] A társasági szerződés rendelkezésének nyilván az volt a célja, hogy a tag az általa alkalmasnak tartott személyt vagy vezető tisztségviselőnek vagy a tanácsadó testület

tagjának jelölhesse úgy, hogy a taggyűlés a jelölésen nem változtathat. Az alperes ennek az eljárásrendnek az értelmetlen voltát nem igazolta.

[22] Mivel a jogvita okirati bizonyítékok alapján eldönthető, szükségtelennek tartotta az alperes által indítványozott személyek tanúként történő meghallgatását.

[23] A polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 380. §-ában meghatározott, kötelező hatályon kívül helyezésre vezető ok hiányában a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 370. § (1) bekezdése alapján a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem korlátai között bírálta felül.

[24] A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezésben megjelölt sorrendtől eltérve elsődlegesen a hatályon kívül helyezés iránti kérelmet bírálta el, figyelemmel arra, hogy a hatályon kívül helyezés szükségessége esetén a további, érdemi vizsgálatnak nincs helye.

[25] Az elsőfokú bíróság nem vétett olyan lényeges, az ügy érdemi eldöntésére is kiható és a másodfokú eljárásban orvosolhatatlan eljárási szabálysértést, amely alapján az ítélet hatályon kívül helyezésének és új eljárásra, valamint új határozat hozatalára utasításnak lenne helye. A fellebbezésben e körben hivatkozott, az elsőfokú eljárás során elutasított kizárási indítvány sem a Pp. 380. §-ában, sem a 381. §-ában meghatározott hatályon kívül helyezést nem alapozhat meg.

[26] A Pp. 17. § (4) bekezdése értelmében a kizárási kérelem elutasítása miatt csak abban a fellebbezésben lehet panaszt tenni, amely az eljárást befejező határozat ellen irányul.

[27] Ennek alapján megalapozatlan a fellebbezésben foglalt, a kizárási indítványnak helyt adásra irányuló kérelem, mivel ez a kérelem az elsőfokú eljárás során már elbírálásra került és a Budapest Környéki Törvényszék 8.G.50.211/2024/4. számú, a kizárási kérelmet elutasító végzésével szemben fellebbezésnek nincs helye, az a jelen eljárásban, az ítélettel szembeni jogorvoslati kérelem alapján sem változtatható meg.

[28] Emellett a fellebbezésnek ez a hivatkozása a kizárási kérelem elutasítása miatti panaszként sem megalapozott, mivel a kizárási kérelem elutasítása jogszabálysértés nélkül történt. Az ügyben eljáró egyesbíró más perben elfoglalt, az alperesétől eltérő jogi álláspontja ugyanis a Pp. 12. § f) pontja szerinti, az ügy tárgyilagossá megítélését kizáró okként nem értékelhető.

[29] Az alperes elsődlegesként megjelölt, az ítélet megváltoztatására és a kereset elutasítására irányuló fellebbezési kérelme alapos.

[30] Az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékokat nem megfelelően értékelte, ezért az alperes társasági szerződése 12.6. pontjának értelmezése körében téves megállapításra jutott.

[31] A felperes a taggyűlési határozat hatályon kívül helyezése iránti keresetét arra alapította, hogy az alperes társasági szerződésének 12.6. pontja biztosította a tag jogát a vezető tisztségviselőnek vagy tanácsadó testületi tagnak jelölésre azzal, hogy a taggyűlés annak alapján az adott személyt az adott, a jelölésben szereplő pozícióra volt köteles megválasztani, míg a perben támadott, nem egyhangúan elfogadott határozattal történt módosítás következtében a tagnak ez a jogosultsága csorbult. Ennek alapján, az alperes vitatására tekintettel az elsőfokú bíróság helytállóan vizsgálta elsődlegesen a társasági szerződés korábban beiktatott 12.6. pontjának a jelentését, azt, hogy abból következett-e a tag jogosultsága az általa jelölt személy általa meghatározott pozícióra való kötelező megválasztására. Amennyiben ugyanis ez a jogosultság a tag számára eleve nem volt biztosított, úgy a tag jogait nem érintheti hátrányosan a társasági szerződésnek az eredetivel lényegében egyező tartalmú, de egyértelműbb megfogalmazást tartalmazó módosítása.

[32] Az ítélet tévesen alapozta a megállapításait az alperes által csatolt magánszakértői véleményre figyelemmel arra, hogy az alperes társasági szerződésének értelmezése, az adott rendelkezésből következő jogosultságok vagy kötelezettségek megállapítása nem szakkérdés, pontosabban az nem nyelvész, hanem jogi szakértelmet igényel. Emellett az alperes a fellebbezésében helytállóan hivatkozott arra is, hogy az ítélet indokolása szerint annak alapjául elfogadott magánszakértői vélemény megállapítása nem az elsőfokú bíróság értelmezését támasztotta alá, hanem mindkét jelentést egyaránt elfogadhatónak találta.

[33] A Fővárosi Ítéltábla megállapította, hogy az alperes társasági szerződése 12.6. pontjának nyelvtani értelme a szavak általánosan elfogadott jelentése szerint az, hogy a társaság legfőbb szerve a tag által vezető tisztségviselőnek vagy tanácsadó testületi tagnak jelölt személyt akár vezető tisztségviselőnek, akár tanácsadó testületi tagnak is megválaszthatja, tehát csak a tag által jelölt személy megválasztásának a kötelezettsége terheli, a jelölésnek megfelelő pozícióra történő megválasztás azonban – a társasági szerződés erre utaló kifejezett rendelkezése hiányában – nem. Az elsőfokú bíróság ezzel ellentétes értelmezése és az annak során figyelembe vett szempontok nem a rendelkezés nyelvtani értelmezésén alapulnak, hanem a társaság megfelelő működésén mint célszerűségi kitűzésen és az alapítóknak a létesítő okirat megfogalmazásakor szándékán, amely vonatkozásában viszont az elsőfokú bíróság nem vette figyelembe az általa irányadónak tartott értelmezést cáfoló okirati bizonyítékokat.

[34] Az alperes társasági szerződése mint a gazdasági társaság létesítő okirata az alapításban részt vevők akaratnyilvánítását tartalmazza, a társasági szerződés tartalmát az alapítók a Ptk. 3:4. § (1) és (2) bekezdései értelmében szabadon állapíthatták meg. Az

alapítók konszenzusán alapuló létesítő okirat többoldalú akaratnyilatkozatként lényegében megfelel a szerződés fogalmi elemeinek, így a társasági szerződés sajátos szerződéstípusnak tekinthető. Ennek alapján a társasági szerződés egyes rendelkezései értelmezésénél helye van az alapítói szándék figyelembevételének, a szöveg jelentésének meghatározása során irányadók a Ptk. 6:58. §-ában és 6:63. § (1) bekezdésében írtak is.

[35] Az alperes a taggyűlési meghívóhoz érkezett 2024. május 10-i napirendi pont kiegészítése iránti javaslatnak és a 2024. május 17-i taggyűlésről készült jegyzőkönyvnek a tartalmával kétséget kizáró módon alátámasztotta azt az állítást, hogy a tagok szándéka szerint a társasági szerződés korábban beiktatott 12.6. pontja választási lehetőséget biztosított a társaság taggyűlése számára a jelölt személy vezető tisztségviselőnek vagy tanácsadó testületi tagnak történő megválasztása tekintetében. A napirendi pont kiegészítést tartalmazó javaslat egyértelműen rögzítette, hogy a tagoknak a 12.6. pont rendelkezéseinek a társasági szerződésbe történt bevezetésekor nem volt olyan szándéka, hogy ne a taggyűlést illesse meg a jelölt személy vezető tisztségviselőnek vagy tanácsadó testületi tagnak történő megválasztásáról való döntés joga és a határozathozatali javaslat előterjesztése a rendelkezés ennek megfelelő egyértelműsítése érdekében történik. Ezt alátámasztja a 2024. május 17-i taggyűlési jegyzőkönyv is, amely szerint a 4. napirendi pontról történt szavazás előtt tag2 és tag1 tagok, valamint (a tag tag képviselőjében) tanú is akként nyilatkoztak, hogy a módosítás az eredeti szándék szerinti jelentés egyértelművé tétele érdekében történik. A taggyűlési jegyzőkönyv tanúsága szerint a negyedik tag, a felperes képviselőjében eljáró törvényes képviselő ügyvezető erre vonatkozóan észrevételt, az eredeti szándék ilyen tartalmára irányuló vitatást nem tett.

[36] Mindezek alapján kétséget kizáró módon bizonyítást nyert, hogy a 12.6. pont társasági szerződésbe történt beiktatásakor a tagok szándéka arra irányult, hogy a tagot megillessen a jog a vezető tisztségviselőnek vagy tanácsadó testületi tagnak jelölésre, azonban olyan szándékuk nem volt, hogy az ezt követő döntés során a taggyűlés döntési jogkörét elvonják, arra kötelezve a legfőbb szervet, hogy a jelölést kötelezőként fogadja el és az adott pozícióra csak a javaslatban szereplő személyt választhassa meg.

[37] A perben támadott taggyűlési határozat ettől eltérő értelmezést nem ad a társasági szerződés 12.6. pontjának, hanem csak egyértelműsíti azt.

[38] A társasági szerződés 12.6. pontjának értelmezése körében a rendelkezést elfogadó tagok szándéka a fenti okiratokkal kellőképpen bizonyításra került, e szándék tekintetében a további bizonyítás lefolytatása szükségtelen volt, ezért a Fővárosi Ítéltábla mellőzte ugyanerre vonatkozóan tag1 és tanú tanúkenti meghallgatását.

[39] Mindebből következően a taggyűlésen hozott határozattal a tagok módosíthatták (pontosíthatták) a társasági szerződés 12.6. pontját, amely ténylegesen a jelölés és a döntés vonatkozásában pontosította a jelölő tag, illetve a taggyűlés ezzel kapcsolatos jogosultságait.

[40] A Ptk. 3:35. §-a alapján a jogi személy tagja, tagság nélküli jogi személy esetén az alapítói jogok gyakorlója, a jogi személy vezető tisztségviselője és felügyelőbizottsági tagja kérheti a bíróságtól a tagok vagy az alapítók és a jogi személy szervei által hozott határozat hatályon kívül helyezését, ha a határozat jogszabálysértő vagy a létesítő okiratba ütközik.

[41] A Ptk. 3:102. § (1) bekezdése szerint a létesítő okirat módosításáról – ha az nem szerződéssel történik – a társaság legfőbb szerve legalább háromnegyedes szótöbbséggel dönt.

[42] A (3) bekezdés akként rendelkezik, hogy a legfőbb szerv egyhangú határozatára van szükség, ha a módosítás egyes tagok jogait hátrányosan érintené, vagy helyzetét terheesebbé tenné.

[43] A fentebb kifejtetteknek megfelelően a perben támadott taggyűlési határozattal történt társasági szerződés módosítás nem érinti hátrányosan a tagok jogait, mivel nem von meg olyan jogosultságot a tagoktól, amellyel korábban rendelkeztek és a helyzetüket egyéb módon sem teszi hátrányosabbá. Ennek alapján a támadott taggyűlési határozat meghozatalára nem a Ptk. 3:102. § (3) bekezdése, az egyhangú határozathozatal volt az irányadó, hanem az – a társasági szerződés eltérő rendelkezése hiányában – történhetett a Ptk. 3:102. § (1) bekezdésének megfelelően a legfőbb szerv háromnegyedes szótöbbségével is, amelynek a támadott taggyűlési határozat nem vitásan eleget tett.

[44] A keresetben hivatkozott jogszabálysértés hiányában a Ptk. 3:37. § (1) bekezdése alapján a támadott taggyűlési határozat hatályon kívül helyezésének nem volt helye.

[45] A fentiekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) alapján megváltoztatta és a taggyűlési határozat hatályon kívül helyezésére irányuló keresetet elutasította.

[46] Az eredményes fellebbezésére figyelemmel az alperes pernyertesnek tekintendő, ezért a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 364. §-a és a Pp. 83. § (1) alapján kötelezte a peresztes felperest az alperes első- és másodfokú eljárásban felmerült perköltségeinek a megfizetésére. Az elsőfokú eljárásban felmerült perköltség összegét a per megindításakor hatályban volt, ezért a jelen ügyben még alkalmazandó 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (a továbbiakban: IM rendelet) 2. § (1) bekezdés a) pontja alapján, a csatolt tényvázlat szerinti 80.000 forint kikötött megbízási díjból és tárgyalásonkénti 30.000 forintból álló, a két tárgyalásra tekintettel összesen 140.000 forint nettó összegben állapította meg. A másodfokú eljárásban keletkezett perköltség összege a megfizetett 48.000 forint fellebbezési illetékből és ugyancsak az IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontja alapján megállapított, az egy tárgyalási alkalomra

tekintettel felmerült és a tényvázlat által igazolt 30.000 forint ügyvédi munkadíjból áll azzal, hogy az alperes a kért további 80.000 forint megbízási díj igény felszámításával együtt annak felmerülését a Pp. 364. §-a szerint alkalmazandó Pp. 81. § (2) és (3) bekezdéseinek megfelelően nem igazolta, mivel az általa hivatkozott tényvázlat kizárólag a keresetlevéllel szembeni ellenkérelem elkészítésének és benyújtásának 80.000 forint díját tartalmazta.

Budapest, 2025. május 27.

Dr. Kurucz Zsuzsánna s.k.

a tanács elnöke

Dr. Kolozs Balázs s.k.

előadó bíró

Dr. Matosek Edina s.k.

bíró